

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 24. 3. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 25. 2. 2021, č. j. 6 PP 10/2021-34,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítá žádost odsouzeného o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 15. 11. 2018, č. j. 1 T 147/2018-40, v trvání 300 dnů uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 30. 7. 2018, č. j. 1 T 116/2018-24 ve spojení s usnesením téhož soudu z 13. 5. 2019, č. j. 1 T 116/2018-44, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze z 11. 6. 2019, č. j. 10 To 190/2019-49, v trvání 30 měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 24. 8. 2017, č. j. 1 T 102/2017-150 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze z 20. 6. 2019, č. j. 11 To 187/2019-250.

2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po vyhlášení napadeného usnesení blanketní stížnost.

3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti přezkoumal podle ust. § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

4. Pokud jde o průběh řízení před okresním soudem, pak nebylo zjištěno žádné pochybení či procesní vady. Okresní soud v rámci veřejného zasedání dne 25. 2. 2021, konaného za přítomnosti odsouzeného, provedl dokazování řádně a v dostatečném rozsahu, opatřil si dostatek podkladů pro své rozhodnutí a provedené důkazy a skutečnosti plynoucí z těchto důkazů řádně zdůvodnil v rámci napadeného usnesení.

5. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

6. Lze konstatovat, že odsouzený vykonal potřebnou délku trestu odnětí svobody ve smyslu ust. § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a splňoval tak k datu rozhodování okresního soudu jednu ze základních zákonných podmínek pro možné rozhodování o žádosti odsouzeného, když počátek věznění u odsouzeného je počítán od jeho dodání do výkonu trestu dne 20. 3. 2019 a plánovaný konec věznění má stanoven na den 15. 1. 2023.

7. Okresní soud dále uzavřel, že v případě osoby odsouzeného není splněna obligatorní zákonná podmínka prokázání polepšení se, v jehož důsledku by bylo možno od odsouzeného očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

8. Soud prvního stupně správně poukázal na to, že institut podmíněného propuštění představuje fakultativní a nenárokové beneficium ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu

po nápravě, došlo k jejich resocializaci a s vysokou mírou pravděpodobnosti od nich lze očekávat, že do budoucna již povedou řádný život a nebudou se trestné činnosti již více dopouštět. Smyslem tohoto institutu tedy je, aby odsouzeným, kteří vykonávají vzorně a příkladně uložený trest a mají snahu po nápravě, měli šanci v průběhu zkušební doby podmíněného propuštění osvědčit, že v jejich případě došlo k naplnění účelu trestu před výkonem celé jeho výměry, a to, jak pokud jde o aspekt výchovného, preventivního ale i represivního působení trestu.

9. Ze zprávy věznice a výpovědi vychovatele plyne, že odsouzený je zařazen ve III. přístupné skupině vnitřní diferenciaci, za dobu výkonu trestu mu sice bylo uloženo 5 kázeňských odměn, nicméně byl rovněž 2× kázeňsky trestán, když byl v lednu a srpnu 2020 dvakrát pozitivně testován na metamfetamin a amfetamin. Stanovený program zacházení byl vyhodnocen sedmkrát, z toho s dvěma závěry o neplnění programu. Z vyjádření věznice plyne, že prognóza jeho resocializace je otevřená, a to zejména s ohledem na páchanou trestnou činnost a opakovaný výkon trestu. K trestněprávní narušenosti odsouzeného je pak nutno konstatovat, že v opisu z rejstříku trestů (ORT) má evidováno 8 odsouzení, z nichž přihlížet lze pouze k části z nich. Na odsouzeného již bylo působeno výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, po propuštění z výkonu mu byly za dále páchanou trestnou činnost ukládány alternativní tresty, které jej od páchaní trestné činnosti nijak neodrazovaly a zjevně na něj neměly výchovný vliv (např. odsouzení ad 6.-7. ORT). Krajský soud přitom může konstatovat, že okresní soud v rámci napadeného usnesení řádně hodnotí jak dosavadní výkon trestu odsouzeným, tak i jeho celkovou trestněprávní narušenost, a na toto hodnocení lze v podrobnostech odkázat.

10. V kontextu úvah okresního soudu lze jednoznačně konstatovat, že spíše podprůměrný způsob výkonu trestu ze strany odsouzeného, který i v aktuálním výkonu trestu byl opakovaně kázeňsky trestán a dosud zjevně nemá vytvořeny ani předpoklady pro přeřazení do nepříznivější přístupné skupiny vnitřní diferenciaci, s ohledem na konstatovanou trestněprávní narušenost odsouzeného neumožňuje přijmout závěr v tom směru, že by od odsouzeného bylo možno očekávat do budoucna vedení řádného života. Pokud tedy okresní soud dospěl k závěru, že odsouzený nesplňuje zákonný předpoklad pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody spočívající v tom, že by odsouzený exemplárním výkonem trestu osvědčil své polepšení a bylo by možno od něj do budoucna očekávat, že povede řádný způsob života, pak tomuto závěru okresního soudu nelze nic vytknout.

11. Uzavřel-li tedy okresní soud, že v případě odsouzeného nejsou splněny všechny obligatorní podmínky pro vyhovění jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu (definované v ust. § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), nelze tomuto závěru ničeho vytknout a odvolací soud nemá důvod se od takto přijatého závěru odklonit.

12. Napadené usnesení okresního soudu je nutno hodnotit jako rozhodnutí věcně správné, když i krajský soud dospěl k závěru, že odsouzený nesplňuje všechny zákonné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na shora uvedené skutečnosti byla tedy stížnost odsouzeného zamítnuta jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 24. března 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. března 2021.